

Врачовнически, *adj.* talismanique.
 Врачовникъ, *sm. fig.* plante, la fève.
 Врачки, *adj.* goétiq.ue.
 Врачство, *sm.* la sorcellerie, sortilège *m.*, goétief, la diablerie.
 Врачувамъ, *vn.* augurer, dire la bonne aventure.
 Врачуване, *sm.* le sort, auspiciue *f.*
 Врачъ, *ка, s.* magicien, sorcier, devin, -in-ressе, goétien, charmeur; || diseur de bonne aventure, néromancien ou négramancien *et* -ment, un augure; || (восколѣвецъ), *s.* ceromancien, enne.
 Вреденъ, *adj.* valable, *invar.* valant.
 Вредомъ, *adv.* partout.
 Вредность (и *Com.*), *sf.* la valeur; || има —, *v. imp.* il vaut; || —та получена, valeur reçue; 3. заминувамъ — въ смѣтка, *va.* valeur en compte. [*imp.* il vaut.
 Вреднувамъ, *vn.* coûter; || вреднува (пѣщо), *v.*
 Вретнице (покаяно облекло), *sm.* le sac.
 Вричамса (за), *vr. fig.* souscrire à.
 Вродено нищене, *sm.* l'appétence *f.*
 Вроденъ, *adj.* inné, naturel à; || *fig.* infus.
 Връба, *sf.* arbre, le saule; || срамлива —, saule pleureur.
 — и -бова изданка, *sf.* arbrisseau, l'osier *m.*
 Върбалакъ и -бакъ, *sm.* la saussaie, oseraie *f.*
 Връбница, *sf.* les Paques fleuries, le dimanche ou jour des remeaus *m.*
 Върбовникъ, *sm.* plante, la salicaire, la lysimachie.
 Върбовъ кошъ (за соль), *sm.* la bénate.
 Вървяна пръчка (за посаждане), *sf.* la quillette.
 Вървежъ, *sm.* la marche, démarche *f.*, cours, train *m.*, allure, conduite, erre *f.*; 1. *Milit.* la campagne; 2. *fat.* la virovousse *et* -vouste; 3. бръвъ —, marche forcée; 4. (на воденица), le tournant; 5. (изъ кривини), *Ven.* le faux-marcher; 6. (на ладя), le sillage; 7. (на машина), le jeu; 8. (на пары), la circulation; || *Com.* le roulement; 9. (на пѣса), *Mus.* le mouvement; 10. (на една работа), *fig.* le train; 11. пуцамъ на —, *va.* faire courir; 12. права другъ —, *va.* faire diversion à; 13. неispеченъ на —, déhanché, *adj.*; 14. който има слабъ — (за конь), *Vétér.* juché.
 Вървежомѣръ, *sm.* *Techn.* l'équilibrquet *m.*
 Вървене, *m.* le cours, la course, démarche *f.*, fonctionnement *m.*; || (на пары), la mise; || (на една работа), *fig.* le train.
 Върви (на капуни), *sf. pl.* le trait.
 Вървистость, *sf.* la spongiosité *et* -giabilité.
 Вървонитъ камыкъ, *sm.* la spongite, la congelation.
 Вървулекъ (просыпано пѣщо), *sm.* la traînée.
 Вървулица, *sf.* la série, succession *f.*, attelage *m.*; || *fig.* l'enchaînement *m.*; || (на желѣзень пѣтъ), le train, le convoi.

Вървница, *sf. dim.* la cordelette.
 Вървъ, *sf.* la ficelle, le lacet, laisse, corde *f.*, cordeau, cordon *m.*; 1. *fig.* le fil, la filagore *et* -gor *m.*; 2. (съ сжзліе), la cordelière; 3. (за свързване две кучета), *Ven.* l'accouple *f.*; 4. — (на вѣдѣца), la ligne; 5. (на кашмикъ), la mèche; 6. (у крайникъ на книга), le nerf; 7. (съ колме), le simbleau; 8. (за ортома), le toron; 9. (на чораны), le tirant; 10. вода съ —, *va.* mener en laisse; 11. измѣрвамъ съ —, *va. Archit.* singler; 12. свързвамъ съ — или съ ивица, *va.* ficeler; 13. който свързва съ —, un ficelleur.
 Вървя, *vn.* aller, marcher, cheminer, passer, circuler; 1. tirer, se rendre, tendre, voguer; 2. *Mes.* travailler; 3. *Mar.* courir; 4. (на прѣдъ), s'avancer, dévancer; || *fig.* marcher, prendre les devants; || който върви —, antécédent, *adj.*; 5. (подырѣ), *Milit.* emboiter le pas; 6. (подырѣ пѣкого), succéder à; || вървимъ единъ слѣдъ другъ, *pl.* se succéder; 7. (слѣдъ пѣкого или по дърятта му), suivre; 8. (до пѣкого въ пѣтъ), rendre *et* se —, *vr.*; 9. (на назадъ), refluxer; 10. (възъ теченето на рѣка), *Mar.* refouler la marée; 11. (отгорѣ на долу), plonger; 12. (низъ рѣката), avaler; 13. (плаваць), *Mar.* siller; 14. (съ бейдебиндъ), aller au lof *m.*; 15. — и бѣгамъ (тежко), *rop.* trimer; 16. (на клосканица), ambler; 17. (съ мѣка), тѣтраса, traîner; 18. върви (за машина), *v. imp.* elle joue ou fonctionne; 19. (за ладя), il navigue; 20. върви ми, il afflue; 21. върви му както изъ рѣкавь, *fig.* il pleut.
 Вързалка, *sf.* le bandage, attaché, ceinture *f.*; || *pl.* -лѣкы, *Chir.* l'appareil *m.*
 Вързалница, *sf. dim.* la bandellette.
 Вързано куче, *sm.* chien d'attache, *m.*
 Вързачъ (на денкове), *sm.* un emballeur; || (на прѣкы), un fagoteur.
 Вързване (денкъ), *sm.* l'emballage; 2. (съ клунъ), *Mar.* la saisine; 2. (на клупове), *Chir.* l'aiguilletage *m.*; 3. (ладя), *Mar.* l'amarrage *m.*
 Вързувамъ, *va.* lier, bander, attacher; 1. (жалтасо), desserrer; 2. (съ ортома), amarrer; 3. (на свѣкы), accoler; 4. връзвать (за плодове), *v. imp.* ils nouent.
 Вързія, *sf.* la trousse, le faisceau, la botte; || (листявъ титонъ), la manoque; || въ една —, tout d'un tenant, tout en un tenant.
 Връзка (бохча *т.*), *sf.* le paquet, la trousse, le faisceau, la botte; 1. la ceinture, lien, fagot *m.*; 2. *Anat.* le ligament; 3. *fig.* le fil; 4. *fat.* la pacotille; 5. или възелъ съ пары, *Com.* le group; 6. (дрѣвны или прѣпиркы), *fat.* le tapon; 7. (щото и да е), *fig.* le magasin; 8. (прѣзъ крестъ), l'écharpe